

fat til 5 Aar tidligere. Nu vil jeg antage, at den i disse Aar var steget Noget i Værdi og, hvis min Forkommelse ikke slaer mig feil, antog vi ogsaa, at den var stegen med 25 pCt., og vi satte den derfor til 25 Rd.; men da den var opført med 40 Rd., fikte der paa denne Post et Afdrag af 15 Rd. Jeg troer, at disse Enkeltheder ville vise, at dette enkelte Tilfælde her falder ind under de almindelige Bemærkninger, jeg før gjorde, og at de i fuldt Maal finde deres Anvendelse paa det. Jeg kan naturligtviis ikke erindre, hvorledes Summen i det Hele er fremkommen, men, hvis den ærede Rigsdagsmand skulde ønske nærmere at undersøge det, ville de i saa Henseende fornødne Oplysninger kunne tilveiebringes, og det skal da være mig en Fornøjelse at meddele ham dem. Foreløbig staaer Angivelsen til Krigsskat og Reguleringssummen til den ærede Rigsdagsmands Tjeneste, og hvis han vil henvende sig i Ministeriet, vil der blive ham meddeelt de Beregninger, hvorved man er kommen til 390 Rd.

G. Winther: Jeg takker den høitærede Minister for den Beredvillighed, han har udtalt at ville vise mig med Hensyn til den Undersøgelse, jeg ønskede at anstille angaaende dette Forhold. Forresten skal jeg tillade mig det Spørgsmaal, om Skolen ikke mulig er bleven ombygget siden Krigsskattens Ansættelse. Det er mig ubekjendt, hvorvidt det er skeet, men hvis det er saa, kunde dette have havt Indflydelse paa Værdien af Boligen; men det er mig, som sagt, ubekjendt, hvorvidt dette har fundet Sted.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det tør jeg ikke sige, men jeg troer, at Glade Skole netop er en af dem, der staae for Ombygning. Jeg skal anføre endnu en Ting, nemlig Aldebrændsel, det var anslaaet i Angivelsen til Krigsskat til 12 Rd., i Reguleringssummen derimod til 56 Rd. 1 Mk. 8 s. Jeg kan forsiikre, at det er paa ingen Maade noget enestaaende Exempel af den Art. Det havde naturligtviis været let for os at gaae hen og approbere disse høie Reguleringssummer; jeg ved meget vel, at det har givet Anledning til Klager, at man ikke gjorde det, — men

Ministeriet, jeg havde dengang at gjøre med Sagen i en anden Stilling, troede, at det var af Vigtighed, at man vidste, at det er Alvor, naar man kommer med sine Angivelser.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden og sidste Behandling vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

Ændringsforslag indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Man gik derpaa til det følgende Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Finantsudvalgets Forslag til Beslutning i Anledning af Overstridelsen ved Opførelsen af Forbedringshuset paa Bredsløselille Mark.

Ordføreren (Kahser): Skald at En vilde oplyse ved et Exempel, hvor den pengebevillende Myndighed er, og som et saadant Exempel vilde vælge Opførelsen af Fængslet paa Bredsløselille Mark, saa vilde han derved komme til et Resultat, der kun vilde være lidet opmuntrende for Rigsdagen. Han vilde kunne vise, at naar Rigsdagen bevilger 400,000 Rd. til et vist Formaaels Opnaaelse, saa vil Regjeringen dertil kunne anvende henimod 800,000 Rd. Jeg vil tilstaae, at dette Exempel maaskee ikke er det heldigste, der kunde være valgt for at betegne vor finansielle Tilstand, og det havde maaskee ikke været vanskeligt at finde et mere betegnende. Men det indeholder desværre en uomstødelig Kjendsgjerning, at medens den omhandlede Fængselsbygning næsten vil komme til at behøve 800,000 Rd., saa har Rigsdagen med fuld Frihed kun bevilget 400,000 Rd. Denne Sum var det Udgangspunkt, som man i sin Tid gik ud fra. Da Regjeringen forlangte den første Bevilling, var det med den Erklæring, at man i det Hele kun vilde bruge 400,000 Rd.; denne Erklæring var støttet paa en Sagkundskab, der dengang blev gjort gjældende af Regjeringen ligeoverfor Finantsudvalgets Betænkelighed, og dette var den Overenskomst, der fra Begyndelsen af dannebes imellem Regjeringen og Rigsdagen.